

155.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 10 lutego 1925 r.

**w przedmiocie zmiany przepisów o opłatach
stemplowych od obligów oraz od koncesyj do
prowadzenia domu bankowego lub kantoru
wymiany.**

Na podstawie art. 6 i 7 ustawy z dnia 7 kwiet-
nia 1922 r. w przedmiocie podwyższenia i zrównania

stawek przy niektórych opłatach stemplowych (należnościach) (Dz. U. R. P. № 38 poz. 315), art. 1 i 3 ustawy z dnia 19 grudnia 1924 r. (Dz. U. R. P. № 118 poz. 1065) zarządza się co następuje:

§ 1. Postanowienia ustępu c) pozycji 19 oraz ustępu a) pozycji 32 taryfy stemplowej, wydanej rozporządzeniem b. Gen. Gubernatora Warszawskiego z dnia 19 lipca 1916 r. (Dz. rozp. № 40 poz. 127), jak również ustępu drugiego punktu 2 pozycji 36 austriackiej taryfy należnościowej z dnia 13 grudnia 1862 r. (Dz. p. p. № 89) rozciąga się niniejszem na cały obszar Rzeczypospolitej.

§ 2. W myśl postanowień, powołanych w § 1, należy w razie emisji obligacji (w szczególności też listów zastawnych lub obligacji fundowanych) uiścić opłatę w wysokości $\frac{1}{2}\%$ od wartości nominalnej każdej obligacji.

Osoba, która wypuszcza obligacje, ma uiścić opłatę powyższą przed ich wręczeniem pierwszemu nabywcy. Jeśli instytucja kredytowa, udzielwszy pożyczki w obligacjach, które sama wydała i nie oddawszy ich dłużnikowi w posiadania fizyczne, odkupuje te same obligacje odrazu od dłużnika, wówczas ma uiścić opłatę przed wypłaceniem gotówki, należącej się dłużnikowi za skup obligacji.

Oblig (skrypty dłużne), któremi dłużnik stwierdza otrzymanie pożyczki w obligacjach od osoby, która obligacje wydała, nie podlegają opłacie stemplowej.

§ 3. Na obszarze b. dzielnicy austriackiej przedstawiają obowiązywać: punkt 2-d pozycji 11, ustęp trzeci punktu 2 pozycji 36 oraz uwaga 5 do pozycji 55 taryfy należnościowej z dnia 13 grudnia 1862 r. (Dz. p. p. № 89); art. III ustawy z dnia 10 lipca 1865 r. (Dz. p. p. № 55); § 6 ustawy z dnia 27 grudnia 1905 r. (Dz. p. p. № 213) oraz art. XVI ustawy z dnia 8 sierpnia 1910 r. (Dz. p. p. № 149).

Instytucje kredytowe, którym przyznano uwolnienie od opłat na mocy powołanych trzech przepisów ustawowych z lat: 1865, 1905 i 1910, będą zwolnione od opłat co do tych obligacji tylko, które poczynawszy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia wypuszczą na podstawie skryptów dłużnych, wystawionych przed owym dniem.

Ustawa z dnia 22 grudnia 1901 r. (Dz. p. p. № 4 z 1902 r.) obowiązuje nadal.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *W. Grabski*
